

[Finansministeren.]

fulgte Praksis bør ske, er et Spørgsmaal, der kan være Anledning til at drøfte i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat angaaende Lovforslaget. Ønsket om Adgang til skønsmæssigt at fravige de officielle Vurderingsresultater, der jo ogsaa i saa mange andre Forhold er af Betydning for de gældende Landbrugsordninger, har man ikke ment at kunne imødekomme.

Med Hensyn til Omfanget og Betydningen af denne Støttelovgivning skal jeg oplyse, at Ordningen oprindeligt omfattede godt 9 000 Laan til et samlet Beløb af henved 39 Mill. Kr. Siden da er Tallet for Laanene gaaet ned til ca. 7 500 og for Gældsbeløbet til ca. 32 Mill. Kr., bortset fra stedfunden Amortisation. Største Delen af Nedgangen falder paa de saakaldte Realkreditlaan og paa Gæld med Rentetilskud efter Lovens § 3, og Nedgangen her skyldes næsten udelukkende Indfrielse ved Gældssanering. Bortset fra § 3-Laanene udgør det nuværende Gældsbeløb 29 Mill. Kr., hvoraf 10 Mill. Kr. er placeret inden for 85 pCt. af Panteværdien, medens andre 10 Millioner ligger mellem 85 og 100 pCt. og 9 Mill. Kr. over 100 pCt. af Panteværdien. For de 19 Mill. Kr. som er placeret efter 85 pCt. af Panteværdien, er der ved Loven indrømmet fuld Rentefrihed. For de 10 Mill. Kr., som ligger inden for den her nævnte Grænse, er Renten af ca. 8½ Mill. Kr. nedsat til 3 pCt., medens der ydes et Tilskud af 1 pCt. til Forrentning af 1½ Mill. Kr. Realkreditlaan. De samlede Lempelser andrager nu ca. 1¾ Mill. Kr., hvoraf 1¼ Mill. Kr. er Rentelempelser og ½ Mill. Kr. Afdragslempelser. Statskassens samlede Udgifter for Finansaarene 1934—35 til 1937—38 har udgjort 17,3 Mill. Kr., der paaregnes dækket af Overskuddet paa Statsregnskabet for 1937—38.

Lovens Forlængelse i 2 Aar vil antagelig medføre en Udgift for Statskassen paa 1,2 Mill. Kr. aarlig. Alt i alt er det saaledes en betydelig Støtte omfattende et stort Antal Personer, der er ydet og ved Lovforslagets Gennemførelse fortsat vil blive ydet gennem de Foranstaltninger, her er Tale om, og om hvilke det formentlig kan siges, at de i det store og hele har virket tilfredsstillende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg skal derefter give Ordet til den højtærede Socialminister, for

at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte et Forslag til Lov om Mødrehjælpsinstitutioner. Ved Omtalen af den nærmere Baggrund for dette Lovforslag maa jeg tage mit Udgangspunkt i § 9 i Lov Nr. 163 af 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m. I denne Bestemmelse fastsættes det, at der paa Klinikker, der oprettes ved det offentlige Foranstaltning, skal gives Adgang for Personer af begge Køn til rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne, ligesom der skal gives svangre Kvinder Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, derunder om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der under Svangerskabet og efter Fødselen staaer til Raadighed for dem selv eller til Hjælp ved Forsørgelsen af det ventede Barn.

I den af Befolkningss Kommissionen den 25. Januar 1938 afgivne Betænkning Nr. 3 angaaende Mødres Rettigheder i Anledning af Fødselen samt angaaende Seksualoplysning har Befolkningss Kommissionen indtaget det Standpunkt, at Mødrehjælpsinstitutionerne burde fjernes fra Sygehusene og oprettes som selvstændige Institutioner uden for disse. Justitsministeriet og Socialministeriet er derefter blevet enige om at søge Bestemmelserne om Mødrehjælpsinstitutioner fjernet fra Svangerskabsloven, saaledes at der udformes selvstændige Bestemmelser herom. Det er disse Bestemmelser, der har fundet Udtryk i nærværende Lovforslag, og Grundlaget for dette er den af Befolkningss Kommissionen afgivne Betænkning. Det praktiske Erfaringsmateriale ved Bestemmelsernes Udformning er hentet fra Foreningen Mødrehjælpen i København, der i en Aarrække har drevet en Virksomhed, som ligger op ad den Virksomhed, der vil paahvile de enkelte Mødrehjælpsinstitutioner efter nærværende Lovforslag.

Idet jeg gaar over til at omtale det nærmere Indhold af Lovforslaget, skal jeg bemærke, at Oprettelsen af Mødrehjælpsinstitutioner er en nødvendig Forudsætning for Svangerskabslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1939, idet det bl. a. paahviler Mødrehjælpsinstitutionerne at yde Vejledning og Bistand til Kvinder, der vil foretage Svangerskabsafbrydelse, og foretage den Attestation, der er nødvendig for, at Svangerskabsafbrydelse kan foretages.

Med Hensyn til det nærmere Indhold